

”De største og bedste oplevelser, jeg har haft med jagt og hund, har jeg haft sammen med far ...”

Jeg er født og vokset op på Alsbjerg, en ejendom på 45 tdl. sandet jord, som min bedstefar, Søren Pedersen kaldet, Alsbjerg Smed, havde dyrket op.

Min Bedstefar var en meget ivrig jæger, han og en anden Wolle Post lejede jagten i Vridsted sogn i ti år mod at betale et nyt orgel til kirken, og da de ti år var gået, besluttede menighedsrådet at forlænge lejemålet med yderlige ti år.

Min bedstefar har altid haft hund med på jagt. En dag, da præsten kom på besøg, spurgte han, hvilken race hunden var og bedstefar svarede, at det var en Bastard, og præsten svarede, ja, jeg kan nok se, at det er en fin hund.

Min far, Sigvald Pedersen, blev født i 1911, han var en af en søskendeflok på 10. Far blev en ivrig jæger, og i hans unge år oplevede han en markprøve i Fly. Der så han nogle flotgående pointere og tænkte, at en sådan ville han også have. Han tjente dengang på en gård oppe i Salling, hvor der på en gård i nærheden gik en pointertæve, så den købte han.

Hunden hed Rolly og var født den 8. marts 1935.

Rolly fik derefter en meget lang præmieliste og blev hermed stammoder til Kennel Alsbjerg, som far oprettede i 1942. Hele Alsbjerg- stammen er en mor-datter afstamning i lige linje helt op til i dag, alle gulbrogede tæver.

I mine drengedage kom der rigtig mange hundefolk på Alsbjerg, det var både pointer og engelske setter. Der blev trænet rigtig meget, og der blev snakket og diskuteret. Når jeg tænker tilbage, så tror jeg, at alle de gamle pointerfolk har været på Alsbjerg på et eller andet tidspunkt.

Far lagde mange hvalpe til, og han var altid i gang med en ung hund.

Han solgte mange gode hunde til Norge og Sverige, hvor de vandt næsten alt, som de havde mulighed for.

Når man ser i bakspejlet var det nok ærgerligt at sende så mange gode hunde ud af landet, det var desværre nødvendigt, 45 tdl. sandjord, otte malkekøer, og nogle få svin, kunne ikke forsørge kone og fire børn, der var jo kun en indtægt dengang. Selv om jagt og hunde fyldte meget i fars liv, kom familien altid i første række.

I 1972 tog far et kuld hvalpe på Alsbjergs Mette, med Oksby Fly som faderen.

Fly var en enestående hund, han er nok den flotteste hund, jeg har set, og han gik som en drøm på marken, og var en rigtig god vildt finder.

Mette var en ganske køn og godt sammensat tæve, hun var en helt forrygende jagthund, jeg vil sige, hun var nok den bedste jagthund der har været på Kennel Alsbjerg. Efter Mette og Fly blev der syv hvalpe som hurtigt var solgt, lige bortset fra en lille hanhvalp som ingen ville have, så ham fik jeg så, ”Alsbjergs Sep”.

Søren og Sigvald på jagt med Alsbjergs Mette

Som sagt fik jeg Sep, han var ikke nogen nem hund, han havde en enorm jagtlyst og lige så megen energi, og jeg var helt ny i faget.

Jeg havde gennem årene set og hørt meget, så jeg var vel ikke helt dårligt rustet. Jeg trænede en del sammen med far, Asger Skov, Lis og Frode, N.P. Olesen ikke at forglemme, Kristian Vestergård og mange flere.

Jeg startede Sep i ungdomsklasse 1974, ude ved Karup Lufthavn, vi så ikke mange fugle, dog så vi en del urfugle, der littede langt ude, de ville ikke lege med. Sep fik 2. pr., jeg husker ikke hvorfor, men han var nok for vild.

Sep var på prøve to gange mere, det forår, og fik to 1. pr. plus pokal. Jeg deltog i Derbyet med ham. Det blev holdt i Brande, her blev han 2. vinder, slået i finalen af King E., ført af P.Fugl Hansen.

I 1975 fik Sep efter 3 forsøg endelig 1. pr. i åben kl. og blev 5. vinder i DPK vinderklasse. Bedre gik det om efteråret hvor han igen fik 1. pr. i Åben klasse, og vandt DKK i vinderklassen, og efterfølgende blev han Danmarksmester. Det er uden tvivl min største oplevelse med hundene, til dato.

I 1976 blev Sep 2. vinder i DPK`s vinderklasse, og jeg fik Sølvpisken.

I 1977 gik det ikke så godt, men vi vendte stærkt tilbage i -78. Der vandt Sep DPK`s vinderklasse og blev dermed Brugschampion. Om efteråret blev han 2. vinder på FJD`s vinderklasse, og sluttede af med at vinde DM for anden gang, dog efter en hård kamp mellem Sep og Piga, ført af Leif Jørgensen. Sep vinder DPK`s vinderklasse i -79 foran Jes Krag med Tanja.

I sep. 1979 drog Leif Jørgensen, Peter Fly, Grethe og jeg til VM i Pommersfelder Bayern i Tyskland. Vi præsterede ikke de store sportslige resultater, men vi havde en rigtig god tur, og oplevede for første gang, hvordan man afholdt prøver uden for landets grænser. Vi så mange gode hunde, så vi tog hjem med en god fornemmelse, og havde lyst til mere.

I 1980 sluttede Sep af med at vinde DM for tredje gang. Jeg sidder og bliver helt rørt over at tænke på alle de gode oplevelser, Grethe og jeg har haft med den hund. Jeg husker N.P.Olesen med Tai og jeg med Sep, gik i en lille roemark på en træningstur. Hundene gik voldsomt, far var med for at give gode råd, han sagde, at hundene gik alt for voldsomt, og på den måde vandt vi ikke noget. Han havde knapt talt færdigt, før Sep tog stand, og Tai sekunderede spontant. De gik nok voldsomt, men næsen og forstanden var med.

Jeg måtte videre, så i -79 fik jeg Alsbjergs Jan, hvalp af (Alsbjergs Mai og Alsbjergs Sep). Jan var en nem hund, han fik flere 1. præmier i ungdomsklasser og åbenklasser. 1. præmie på udstilling og placeringer i vinderklassen, det var vel et nogenlunde resultat, men jeg var nu ikke helt tilfreds.

I 1983 drog vi atter sydpå, denne gang gik turen til Foli i Italien. Grethe kunne desværre ikke være med, så jeg kørte med Inger og Leif Jørgensen. Det var for mig en nem tur, Leif kørte hele vejen, med Inger som kortlæser. Prøven foregik i meget smukt kuperet terræn. Leif deltog med Pigas Bonny, og jeg havde Jan med. På førstedagen gik det nogenlunde, men dagen efter blev Jan sluppet i middagsheden i et meget bakket terræn, og så var det slut.

På hjemturen foreslog Leif at vi kørte over Gross Clockner, det var helt utroligt flot, i høj sol og med sneklædte bjerge, det var en uforglemmelig tur i godt selskab. I årene frem til 1989 havde jeg flere hunde hvor et par stykker kom i avlsregisteret. Vi havde alt for lidt fugl, så det blev ikke til mere. Jeg brød mig ikke om udsatte agerhøns.

Sidst i firserne så jeg Kosak på en vinderklasse, han gik glimrende, vi brugte ham og fik Alsbjergs Loffe, hvalp af (Kosak og Alsbjergs Nanna). Hønsene var vendt tilbage, og Loffe var et naturtalent, han gik godt på marken og var en fantastisk vildtfinder, han fik kun 1. præmier i ungdomsklasse og åben kl. i alt 5, plus

en 1. pr. på udstilling, og flere placeringer i vinderklassen. Loffe blev desværre syg, og måtte aflives.

I årene frem lykkedes det ikke rigtigt, der var igen for få fugle, og hundene var der ikke rigtigt. Der blev brugt en del tid på fjorden med fiskeri, og familien købte surferudstyr, så tiden gik.

I 2005 ledte jeg efter en god avlshan og besluttede mig til at bruge Spurvefuglsdalens Fly. Carlo Nørtoft havde for mange år siden købt to hunde af far, så jeg vidste, den havde

Alsbjergs blod i årene krydret med noget engelsk blod. Fly var en rigtig god jagthund. Han var oprøvet i avlen, men jeg tog chancen. Jeg fik Alsbjergs Luna hvalp af (Spurvefuglsdalens Fly og Alsbjergs Trine). Luna er en nem hund at arbejde med, og hun blev i -07 optaget i eliteavlsregisteret.

En aften i -86 ringede N.P. Olsen, han var blevet inviteret til England som dommer, og spurgte, om vi ville med. Det var en nem beslutning at tage, så vi drog af sted Per, Lis, Grethe og jeg.

Stedet var i Nordenglands smukke natur. Vi gik på prøve i to dage, det kan godt være, at de engelske pointere ikke var så smukke, men til gengæld var de meget effektive og professionelt ført. Vi havde god tid, og Per havde lært på lektionen hjemmefra, så han fungerede også som vores rejseleder. Dette er en tur som vi ofte mindes, som var en rigtig god oplevelse, vi der fik.

Jagt med pointer og gode jagtkammerater har været en god del af mit liv, med mange gode minder, gode lærerige træningsture med gode venner og hundesportsfolk.

De største og bedste oplevelser, jeg har med jagt og hund, har jeg haft sammen med far. Som dreng gik jeg i hælene på ham, både når han var på jagt, og trænede hunde, og i over 30 år gik vi på jagt sammen.

Der er næsten intet så skønt som en forårsdag, hvor hønsene lige er parret ud, og unghunden får sit første stand, så er man på vej, og optimismen er i behold.

Hilsen Søren Alsbjerg